

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de M

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și strănătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inser.

un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

se adresează ADMINISTRAȚIEI Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Alegerea sau numirea preoților?

Sub titlul acesta, săptămânalul «*Renasterea*» din Cluj (Nr. 12 din 24 Martie 1946) a publicat un articol iscălit de păr. V. Șeuleanu, în care se pledează pentru sistemul alegerii de preot.

Ca unul care de timp îndelungat referez cauzele alegerilor de preoți din Arhiepiscopia Sibiului, mă simt îndatorat să dau câteva lămuriri în chestiunea aceasta, arătând, că alegerea de preot este legală și are multe avantagii, față de numire.

Practica alegerii de preot este o urmare a tradiției apostolești. Ea a corespuns felului de viață a poporului nostru, manifestată în așezămintele lui politice, dela primele organizări bisericesti și până la anul 1868, când a fost legiferată în Statutul organic al Mitropoliei Ardealului.

Acela, care a cetit lucrarea de curând decedatului și mult regretatului profesor Ioan Mateiu,¹ sau lucrarea prof. Pr. Dr. Liviu Stan,² a putut să se convingă că în Ardeal, în tot decursul timpului, poporul român și-a ales el preoții săi.

Poporul și-a ales preoții săi pe vremea episcopilor, pe care i-am avut în mănăstirile din Prislop, Geoagiu, Vad și Feleac, ca și sub mitropolii dela Alba-Iulia.

Tot poporul a fost acela care în timpul dela 1700—1761, când biserica din Ardeal a fost lipsită de ierarhi, a ales pe candidații cari urmau să se pregătească de preoție și apoi să meargă la hirotonire pe la ierarhii mai apropiați din Moldova și Muntenia, sau chiar la ierarhii sârbi din depărtare.

Poporul și-a ales preoții și pe vremea episcopilor administratori și episcopilor Ghedeon Nichitici și Vasile Moga, așa că atunci când mitropolitul Șaguna a legiferat alegerea preotului în Statutul organic, n'a făcut altceva decât a consfințit o practică bisericască de mai multe veacuri, cu privire la întregirea parohiilor.

Alegerea de preot se face și azi în Arhiepiscopia Sibiului și ea se încadrează foarte bine în Legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române din anul 1925, care are la bază principiul electiv pentru toate funcțiunile din biserică.

Pe baza acestui principiu electiv, se alege de popor, crâznicul, cântărețul bisericii, epitropii parohiale, membrii consiliului parohial, ai adunării protopopești și ai adunării eparhiale și cum s'ar putea, ca tocmai preotul, care lucrează în popor și pentru popor, să fie numit și să nu fie ales de popor?

Prin urmare, alegerea de preot își are justificarea în practica bisericască și în legea bisericască.

¹ Contribuțiuni la Istoria dreptului bisericesc. Vol. I. București, 1922.

² Mirenii în biserică. Sibiu, 1939.

Avantagiile alegerii sunt nenumărate. Voi aminti doar următoarele:

Alegererea de preot se face în mod restrâns și numai între candidați crescuți de biserică. Poporul alege pe aceia pe cari îi dă autoritatea bisericască, adică candidați pe cari i-a crescut biserica, așa că la alegerea de preot nu decide întâmplarea, ca la altfel de alegeri, ci poporul decide între candidații pregătiți și indicați de autoritatea bisericască.

La alegere de preot nu poate candida oricine, ca la o alegere de primar, ci numai aceia cari au pregătire teologică.

Apoi alegerea de preot trece prin multe filiere. Actul alegerii făcut de popor sub conducerea protopopului, trece mai întâi prin Scaunul protopopesesc și apoi la Consiliul eparhial.

În caz de abuzuri constatate, aceste două organe bisericesti au dreptul de a anula alegerea, iar în cazul nerespectării procedurii de alegere, actul alegerii poate merge cu recurs până la Consistorul mitropolitan, care deasemenea are dreptul de a anula alegerea lipsită de forme.

Ultimul cuvânt la instituirea preotului îl are chiriarhul, care aflând motive întemeiate, poate respinge dela hirotonire pe candidatul ales sau dacă are hirotonirea, îi poate refuza eliberarea Singheliei pentru parohia la care a fost ales în mod abuziv.

Adunarea parohială care alege preotul, nu face ea pe preot, eăci n'are dar pentru aceasta, ci îl face chiriarhul, iar preotul este delegatul chiriarhului în parohie.

Răspunderea principală la alegerea de preot o are deci chiriarhul, care este dator să ia toate măsurile, ca să nu se întâmple abuzuri la alegeri.

Ca măsuri de precauțiune contra abuzurilor, în Arhiepiscopia Sibiului s'a introdus cererea în prealabil pentru binecuvântare de candidare, care se dă numai candidaților îndreptățiți la clasa parohiei la care se face alegerea de preot.

În cazul că un candidat s'a folosit de mijloace nepermise pentru reușita la alegere, i se ia dreptul de a mai candida, iar în cazul, că abuzurile sunt săvârșite de parohieni, i se ia parohiei dreptul de alegere de preot.

Din dreptul poporului de a-și alege el preotul izvorăsc: răspunderea preotului față de popor și obligațiunile morale și materiale ale poporului față de preot.

Între popor și preotul ales legătura e mai strânsă chiar dela începutul pastorației, decât între popor și preotul numit.

Alegerea de preot se face pe viață și nu numai pe un an sau doi. În zilele de astăzi avem lipsă de cea mai strânsă legătură între popor

Icoana ideală a preotului convertit la Hristos

Cei dintâi convertiți la Hristos, cei dintâi următori cu credincioșie Fiului lui Dumnezeu, cei dintâi trăitori cu și pentru Cel ce avea să izbăvească lumea de păcat și de osândă, — au fost sfinții Apostoli. Cu alte cuvinte, ei au fost primii cari, alipiți de bună voie de Domnul Iisus și încăpuși sub imperiul iubirii Sale, au rămas în El, L-au iubit cu neșărmurire, au crezut cu fermitate într'Insul, L-au trăit cu adevărat evanghelic în viață, L-au propovăduit o cu însuflețire întru aducerea de suflete la calea adevărului mântuirii, L-au slujit Lui și numai Lui și gata au fost — mai cu seamă după primirea într'înșii a Duhului Sfânt — să moară pentru El, dupăcum unii din ei au și murit.

Un caz deosebit, cutremurător și sublim de convertire la Hristos ne oferă ceea ce s'a întâmplat unui habotnic fariseu, cunoscut sub numele de Saul din Tarsul Ciliciei. Acesta în urma unei rare minuni cerești ce-a avut loc în preajma Damascului, se convertește deplin la Hristos: din înverșunat vrăjmaș și prigonitor al tinerei Biserici creștine, devine ferventul apostol al Domnului — Pavel, cel mai zelos următor al lui Hristos și trăitor în El cu toate fibrele ființei sale. Moare față de lume, față de cele deșarte, pe care le consideră «gunoai», se transformă într'un om nou, într'o făptură nouă; lui de-acum a vieții va să fie Hristos, nu va mai trăi el, ci Hristos va trăi în el. Mândria fariseică de dinainte o leapădă complet. Își însușește smerenia cea mai mare, socotindu-se pe sine a fi cel mai mic dintre Apostoli și cel dintâi dintre păcătoși și dacă face ceva, o face nu prin puterile sale, ci întru Hristos prin carele toate se pot. Se laudă întru neputințele și slăbiciunile sale și în Crucea Domnului. Ura, la fel, o alungă dintr'insul. O înlocuiește cu dragostea cea mai învăpăiată față de Hristos și față de sufletele omenești. Nimenea și nimic nu-l mai poate despărți de dragostea față de Domnul. Dragostei față de semenii îi închină superbul imn dela 1 Cor.

și preot, iar preotul are lipsă de siguranța zilei de mâne.

Poporul nu renunță la dreptul lui de a-și alege preotul.

El se interesează în grad mare la alegerea de preot, își preține dreptul de alegere și protestează în caz de abuzuri, care se răresc mereu.

Deci: Alegerea de preot a fost, este și va fi cel mai bun sistem de a întregi parohiile vacante.

Prof. Dr. Andrei Gălea
consilier arhiepiscopesc

13 și din dragoste către sufletele omenești ce trebuiesc mântuite, el gata-i să se facă tuturor toate. Incepe să propovăduiască Evanghelia Domnului cu neslăbită osârdie — cu timp și fără timp — și în cursul propovăduirii sale misionare începută la Ierusalim și întinsă în depărtări, până la Roma, înfruntă crâncene adversități, amarnice obstacole, primejdia morții și ajunge chiar să moară mucenicește, desigur bucurându-se de faptul acesta ca de un neprețuit câștig: mutarea sus în cer, la Domnul său.

Pe marginea convertirii la Hristos a lui Saul din Tars, se pot scrie sute de pagini, evidențindu-se pluralitatea fațetelor făpturii celei noi, ale felului de-a fi al lui Pavel Apostolul. Eu mă opresc la cele mai sus relevante și referindu-mă acum la noi, cari suntem preoți ai lui Hristos, întrebare îmi îngădui să fac: întrucât suntem pe potriva convertirii la Hristos Apostoli, despre urmarea convertirii cărora am înseilat cele câteva rânduri de mai sus? Convertirea sf. Apostoli — inclusiv cea a lui Pavel, mai ales aceasta — este, să zicem așa, aidauna unei oglinzi în care privind, putem vedea dacă suntem sau nu suntem ceea ce ar trebui să fim, adică cu adevărat niște slujitori ai Lui, pe placul Lui. Idealul ar fi să fim cu toții pe măsura staturii spirituale a sfinților Apostoli în genere, a sfântului Apostol Pavel în special. Har întru noi posedăm — harul preoției, — har divin, ajutor mai putem primi de sus, voință, la fel, avem: putem dară, dacă n'am făcut o până acum, să ne dăluim duhovniceasca statură după modelul apostolicesc;

— putem dară, și noi, precum Apostolii de odinioară, să fim plini de neșărmurită dragoste și de vie credință în Domnul nostru Iisus Hristos;

— putem dară și noi să trăim — întru strălucită pilduire — Evanghelia, s'o propovăduim fără reticențe întru câștigarea de suflete la mântuire, să-L slujim Domnului din toată inima;

— putem dară fi morți și noi față de lume, față de cele viclene — lumești și vii întru Hristos;

— putem dară și noi să fim smeriți ca unii cari ceea ce plinim, prin Hristos plinim, prin Hristos întru carele toate-s cu putință.

Intr'un cuvânt, putem fi și noi niște oameni noi, niște făpturi noi, unii identificați cu Hristos, unii cu Hristos tronând în centrul, în miezul vieții noastre.

Iată, în două-trei fraze, icoana ideală a preotului convertit la Hristos, a preotului cu adevărat al lui Hristos.

Preot Ion I. Suctu

Orfelinatul Bisericii Ortodoxe

Cine trece prin Sibiu, află în strada Dealului Nr 9 o casă imponentă, foarte îngrijită ca exterior: este casa bisericii, căminul unde se află ocrotiți copilașii orfani din cuprinsul Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu.

Dacă cineva ar avea dragostea să vadă cum se desfășoară pe de-a-lăuntru casa bisericii, atunci apăsând pe butonul soneriei, i s'ar deschide poarta și îndată ar fi întâmpinat de o ceată veselă de copilași, cari se joacă în soare și lumină: sunt orfanii noștri dragi. În mijlocul lor se află „Mama orfanilor”, cuvioasa maică stareță, prin grija căreia s'a organizat în cadrul orfelinatului un paradis minuat, adevărată biserică, locul unde sunt duși zilnic la rugăciune micuții noștri orfani.

Prin purtarea de grijă a f. Prea Sfințitului nostru Mitropolit, în cuprinsul orfelinatului avem și o sală de clasă, unde copilașii noștri își continuă lecțiile întrerupte prin venirea lor la Sibiu de prin cele sate de unde au plecat.

Dormitoarele orfelinatului sunt niște încăperi mari, spațioase, pline de aer și lumină și unde totul este curat, proaspăt și îngrijit.

Sala de mese este de asemenea încăpătoare și mai ales plină de voie bună. Orfanii primesc o hrană de primul rang. Când f. Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae, nimerse la orfelinat în timpul mesei, se așează în mijlocul orfanilor, face rugăciunea cu ei și se ospătează din masa lor. Dela directorul casei și până la „Mama orfanilor”, cu toții iau masa împreună cu orfanii.

În subsolul edificiului a fost instalată o cameră de baie model, cu apă caldă în permanență. Nimic nu lipsește în casa bisericii, toate sunt puse la punct, încât copilașii dați în îngrijirea bisericii, nu mai sunt orfani; ei au tată, au mamă, au casă, au căminul lor cald unde se bucură de toată îngrijirea, am putea spune de-o plătitoare îngrijire.

În încheiere pomenim, mai ales acum în prag de primăvară, că orfelinatul nostru are o curte și o grădina mare cu pomi de podobă și fractiferi. Într'adevăr copilașii primii aici au fost orfanii până acum. De aici înainte, ei sunt adăpostii sub aripa ocrotitoare a bisericii.

Referent

Rugăciune

Doamne, dă-mi pargul dragostei de
stoideana
Să mușc din al cu setea cucerniciei,
Ca să-mi scutur sufletul de toată furtuna
Lângă crucea de jertfă a veșniciei.

Doamne, dă-mi gând curat ca seninul cerului
Să pot limpezi drumurile dorului!
Pe marea veștii, unde năzuința corăbierului
Țintește s'ajungă'n limanul Domnului.

Doamne, dă-mi din roua florilor din paradis,
Perla lacrimilor în șir de mănuși
Pentru suflet cu tămâle de rugă deschis,
Care-și află balsam în eoaș cu lăntii.

Doamne, dă-mi cântul angelic de mântuire
Sub carul renase inimii la dreapta viață,
Dă-mi stropi de lumină să-Ți fiu dăruire
La poarta de dincolo de neguri și ceață.

Doamne, din cerul vremii tors în lumină
Primește-mi și dorul și gândul ofrândă,
La Tine. Părinte, nădejdea mi alină
Sub cerul cu steaua iubirii'n ghirlandă.

Preot ȘTEFAN TASCIANU

Indicațiuni documentare

cu privire la „înțelesul pătimirii lui Horia”

Într'un substanțial articol comemorativ despre „Înțelesul pătimirii lui Horia” (publicat în nr. 11-12 al *Telegrafului Român* din 24 Martie) se arată că frământările revoluționare, cari și-au atins punctul culminant în ziua de 28 Februarie 1785, prin zdrobirea căpeteniilor în „roata dela Bălgrad” ar fi avut aceste două înțelesuri: dragostea de pământul muncit de țărâ-nimea română împilată și dragostea de legea străbună, care ne-a alinat durerea și ne-a mângâiat în toate vremele. Cel de al treilea înțeles al răscoalei: cel naționalist care, de altfel, e o urmare a acestora, nu se va lămurii decât mai târziu, pe vremea lui Iancu...

Față de această interpretare restrictivă a sensului mișcării revoluționare din toamna anului 1784, ne-am permis să atragem atențiunea distinsului autor asupra unor texte din cuprinsul documentelor istorice, contemporane cu această mișcare. O facem, fără nici un gând de potrivnicie polemică, exclusiv în speranța că oricine va citi, fără a fi umbrat în judecata sa de vre-o idee preconcepțuită, aceste dovezi contemporane, va putea să-și dea seama de prezența determinantă a celui „de al treilea înțeles” cu rol suficient de lămurit în desfășurarea răsmeriței din Țara transilvană.

Chiar într'un memoriu din Ianuarie 1785 este indicată ca una dintre cauzele ei de căpetenie: ura țăranilor (admise, privilegiate) precum și străduința lor de a le stărpi din rădăcină — „odium et radicibus eas exterminandi studium”. Autorii acestui memoriu țin să arate numai decât felul, cum s'a manifestat pornirea aceasta în concret, fiind constrânși credincioșii menționatei religii recepte, să-și părăsească credința de până atunci și să primească un nou botez în legea românească-ortodoxă. În același memoriu e amintită apoi și altă cauză, tot atât de importantă: ura împotriva națiunii și semintei ungurești — „odium nationis et gentis hungaricae”, ură evidentă din faptul că întreaga mișcare fusese pornită numai contra Ungurilor, nu și contra altor națiuni transilvane — „praesens haec tumultatio contra Hungaros tantum mota sit, neglectis reliquis nationibus”.

În interpretarea acestui text documentar autorul tezei de doctorat a procedat tendențios, cercând să-l răstăl-măcească prin afirmațiunea gratuită că aceste cauze «puse în ordine logică și îmbrăcate în forme patetice, puteau să pară nobililor o argumentație iscusită, dar pe contele Iankovits (comisarul împărătesc îndreptățit de Iosif al II-lea ca anchetarea și sancționarea căpeteniilor răscoalei) de sigur n'au reușit să-l convingă...» În punctul acesta s'a înșelat însă autorul, ignorând faptul, că în raportul oficial, înaintat de Iosif Iankovits la 6 Iulie 1785, Curții d'n Viena, apar lămurit subliniate și chiar sporite aceste pricini, arătându-se ce rol determinant au putut să aibă, întrucât din actele anchetei rezultă că nu numai nobilii, ci și nenobilii de altă lege erau constrânși să îmbrățișeze legea românească, rebotezându-se, iar pe bisericile reformatorilor au fost așezate cruci — „evenit enim ex actis, in ignobilis etiam, qui ritum Graecum non sequentur, sicutum Graecum non coactos eam amplecti rebaptizatos esse, templis reformatorum cruces impositas”.

¹ Vezi documentul publicat în anexele tezei de doctorat a lui D. Prodan despre „Răscoala lui Horia în comitatele Cluj și Turda”. Anuarul Institutului de Istorie Națională Cluj—Sibiu vol. VII, p. 381.

² L. Lupaș, *Împăratul Iosif al II-lea și răscoala țăranilor din Transilvania*, București 1935, p. 63.

Nici din textul, care cuprinde motivarea sentinței de moarte, pronunțată de acelaș conte la Iosifs în ziua de 26 Februarie 1785, nu lipsește mențiunea că Horia »parte dânsul în persoană, parte prin oamenii săi de încredere, a dat ordin să extermineze pe toți magnașii, nobilii, cetățenii și iobagii maghiari și prin ordinul, ce l'a dat dânsul, ca să stângă pe toți Ungurii, a făcut după cum se știe, poporul de jos să comită cruzimi înfiorătoare». ³ Canțelularul Curții din Viena, contele Francisc Eszterházi, semnase încă din 14 Noembrie 1784 împăratului Iosif al II-lea, că din toate peripețiile răscoalei «apare lămurit tendința ei religioasă și cea națională».

S'ar putea însă obiecta, că această înfățișare contemporană a cauzelor răscoalei, emanând dela străini, nu este scutită de bănuiala de a fi urmărit anume scopul să agraveze situația țăranimii române, atribuindu-i astfel de porniri ostile celor de altă lege și de alt neam.

Dovezile, emanate dela străini, se cer deci întărite și prin mărturiile contemporane de proveniență românească. Nu lipsește nici ele. Țăranul Florea Cosma din Gârbău ameninșase în vara anului 1784 pe nobilul Szent-Pál cu vorbele răspicite: »Țara asta e a noastră, a voastră e Țara Ungurească și în scurtă vreme v'și scoatem noi de aici» (cf. N. Densușianu). Iar Alexandru Chendi din Câmpeni, care făcând lui Horia servenția de secretar pentru Horia servenția în limba latină și maghiară, era în situația de a-i putea cunoaște gândurile, a mărturisit la 5 Ianuarie 1785 în fața locotenent-colonelului Karp, că scopul acestei mișcări era «să scoată pe Unguri din Principatul Transilvaniei și să ajungă ei stăpâni» (ibidem). La fel, dintr'o convorbire cu Cloșca în Abrud, locotenentul Vernicourt dela trupele împărătești a primit din partea șefului de răscoală asigurarea, că vor fi cruțate casele fiscului și averile Nemților, întrucât el și tovarășii lui s'au răsculat numai să stângă nobilimea maghiară, după cum sună porunca adusă de Horia dela împăratul din Viena.

Mărturisiri similare se găsesc reproduse, după acte autentice, chiar în ane-xele menționatei teze de doctorat, tipărite în volumul VII al *Anuarului Inst. de Istorie Națională din Cluj—Sibiu*. La 28 Decembrie 1784 fiind ascultat în Cluj preotul Costan din Decea, declarase că a putut afla dela Popa Trăvăla din Inoc, protopop în scaunul Arieșului, încă din toamna anului că „în scurtă vreme nu va mai fi picior de ungur în țară... pentrucă Ungurii au tot căutat cum să-i stăpânească pe Români și apucaseră bine deasupra, dar acum Români sunt în picioare, așa că Ungurilor le-au și pus Româniilor grumazii sub călcâiu». ⁶ Nu lipsește, bine înțeles, nici reversul medaliei. Un soldat al contelui Csáki, încartiruit în casa unui Român din Feneșul Săsesc (Florești, lângă Cluj), cerea comandantului general al insurecțiunii nobililor, să-i dea lui și tovarășilor săi pe Români «pe capete, care dintre noi câți să taie, ca degrabă să-i tăiem și să mergem acasă». ⁷ Participarea elementului maghiar la răscoala lui Horia e constatată documentar numai în regiunea Clujului nu însă și în Zarai, unde lipsea și atunci, ca și azi, populația ma-

³ Idem. *Studii istorice* vol. IV, Sibiu 1943 p. 305-306.

⁴ Idem, *Răscoala țăranilor din Transilvania la anul 1784*, Bibl. Ist. Astra Nr. 2, Cluj 1934, p. 58.

⁵ Idem, ibidem p. 107-108.

⁶ Anuarul VII, p. 376.

⁷ Ibidem, p. 410.

ghiară. Dar și la Cluj a participat elementul maghiar în măsură redusă, cum arată cazul celor 17 inși condamnați la moarte; între ei nu erau decât 3 Unguri și 3 Țigani. ⁸

Documentele contemporane fac deci mărturie deplină și incontestabilă, că din mișcarea țărănească de la 1784 nu a lipsit, fiindcă nu putea să lipsească, nici momentul național, nici cel religios ca agenți principali, alături de cel social-economic.

Momentul de ordonare național și religios fusese interpretat de N. Densușianu ca o «idee ios-fină», întrucât despre împăratul Iosif al II-lea se știe că urmărise tendința de a desființa prin reforme radicale deosebirea dintre clasele sociale și dintre diferitele elemente etnice din cuprinsul vastului său Imperiu, încercând unificarea lor prin o sistematică operă de germanizare. Procedul țăranilor răsculați ar fi dat însă, dacă s'ar fi generalizat, tocmai rezultat opus celui urmărit de Iosif: în locul unei Transilvanii germanizate forțat, ar fi răsărit una și mai românească decum fusese până atunci. Mai apropiată de adevăr este interpretarea formulată în acești termeni: „Este un caz în trecutul neamului românesc, când o răscoală țărănească apare călăuzită, în afară de obișnuitele lozinci economice și sociale-politice, de tendința ofensivă spre convertire confesional-religioasă. Dovezi istorice despre convertirea elementelor eterodoxe, existând și din alte timpuri, dar ele nu fac nici o amintire de mijloace violente, ci indică numai convertiri normale, rezultate din contactul populației de baștină, covârșitoare ca număr, cu elementele mai puțin numeroase ale coloniștilor de proveniență apuseană. Din mișcarea lui Sofronie (dela 1759-61) nu a lipsit partea religioasă, dar ea avea caracter pur defensiv și nu urmărea scopul de a converti la ortodoxie pe Ungurii catolici sau reformați, cum însă aceasta la iveală din peripețiile răscoalei țărănești dela 1784. Explicația se poate găsi în suferințele îndurate de poporul român din partea agenților de proselitism catolic astfel, încât ceace urmăreau țăranii și preoții de sub comanda lui Horia prin impunerea botezului românesc, nu era decât o măsură de convertire silnică, ce le fuseseră aplicate timp de opt decenii».

Cine crede că interpretarea aceasta ar putea fi înlocuită cu alta mai verosimilă, n're decât să încerce a o da, fără a ignora însă faptele și sensul lor prins de stul de lămurit în slova documentelor contemporane.

VERIDICUS

⁸ Ibidem, p. 334.

⁹ I. Lupaș, *Răscoala...* p. 57.

AVIZ

Se aduce la cunoștința Prea Onor. Oficii protopopeșii și parohiale, că în urma scumpirii hârtiei, tiparului și a mânei de lucru s'au majorat taxele de Abonament și publicare a Concurselor pe anul 1946 după cum urmează:

parohii clasa I	Lei 40.000
„ „ II „	30.000
„ „ III „	20.000
de sprijin	50.000

TAXELE DE CONCURS:

protopopi	Lei 50.000+Lei 1500 timbre
parohii-clasa I „	40.000+ „ 1200 „
„ „ II „	30.000+ „ 900 „
„ „ III „	20.000+ „ 600 „
cântăreț biserice.	20.000 „ 600 „

Administrația
„TELEGRAFUL ROMÂN”
Sibiu

Preotul în scaunul Mărturisirii

Dintre toate slujbele pe cari omul le îndeplinește aici pe pământ, preoția este cea mai înaltă, mai sublimă și cea mai plină de răspundere. Preotul lui Hristos nu constată numai vindecarea leprei, ca în V. Testament, ci, având imputernicire și dar de sus, el săvârșește sf. Taine prin mijlocirea cărora se revărsă din cerul îndurărilor, darul sf. Duh întru dobândirea mântuirii celor ce cred. „Puterea preoților e mai mare și mai venerabilă decât a părinților asupra fiilor, căci părinții ne nasc din carne, preoții ne fac fii ai lui Dumnezeu, fii ai grației și ne deschid visteriile cerurilor. Ei au puterea iertării păcatelor, putere care nu s'a dat nici ingerilor, nici îngerilor. Ei locuiesc pe pământ dar dispun de cer, căci au primit o putere pe care Dumnezeu n'a dat-o nici ingerilor, nici arhanghelilor, căci n'a zis acestora: „Oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în cer... Stăpânitorii pământului au putere de-a lega dar numai trupurile, pe când legătura preoților se întinde asupra sufletului și se înalță până la cer, căci ceea ce hotărăște preotul aici pe pământ, întărește Dumnezeu în cer“ (Sf. Ioan Gură de Aur: Despre preoție, cartea III).

Preotul, fiind un iconom al darului lui Dumnezeu și un chivernisitor al tainelor cerești, dator este în toate împrejurările vieții sale, să folosească întreg arsenalul de mijloace, precum și toată arta sa, isvorită din iubirea caldă și sinceră a păstoritorilor săi, pentru întoarcerea celor rătăciți și pentru corectarea viciilor și a patimilor cari stăpânesc sufletele.

Locul unde preotul se întâlnește, față către față, cu fiecare credincios al său în parte, având posibilitatea fericită să cunoască în gradul cel mai înalt starea sufletească a fiecărui parohian, este scaunul mărturisirii. Aici creștinul adevărat vine cu sufletul sguduit de mulțimea greșalelor cari îi frământă mintea și îi rănește inima, dornic să aștearnă la picioarele Mântuitorului Hristos, întreaga povară a păcatelor ce-i apasă conștiința, cerșind prin mijlocirea duhovnicului mila și ajutorul lui Dumnezeu.

Postul sf. Paști este timpul cel mai potrivit în care fiecare duhovnic, în Taina sf. Mărturisiri, poate să deschidă cu cheia magică pe care i-o oferă puterea și dragostea lui Iisus Hristos, ușa celui mai împietrit suflet omenesc și să pătrundă înluntrul acestei cetăți, alungând de-aici orice nețebnicie și umbră de păcat. Atâră de tine și de înțelepciunea ta, frate duhovnice, fericirea și mântuirea sufletelor ție incredințate, spre păstorie. De vei ști să procedezi cu pricepere și cu artă în scaunul mărturisirii, vei putea face dintr'un rătăcit, un om îndreptat, dintr'un păcătos, un om mântuit, dintr'un prieten al diavolului, un viitor cetățean al împărăției lui Dumnezeu.

Și pentru ca să putem face din Taina sf. Mărturisiri mijlocul cel mai ideal de păstorie individuală și incunurat cu cele mai alese roade duhovnicești, va trebui să ținem seama de anumite cerințe, cari, experimentate, au dat rezultate minunate.

În primul rând, se cere dela un adevărat duhovnic cunoașterea amănunțită a Sf. Scripturi și-a Sf. Tradiții, precum și o deosebită putere de pătrundere psihologică. Cunoșcând fundamental isvoarele dreptei credințe și legile de evoluție ale sufletului uman, vom putea purcede cu tact și înțelepciune la stăpânirea treptată a păcatului din inima credincioșilor noștri, înlocuindu-l cu florile virtuților creștine cari, stropite cu lacrimile câinței și rouate cu darul Duhului Sfânt, vor odrăsi făptura cea nouă, înnoită după chipul Ziditorului său.

Vin mulți la mărturisire îngreziți de păcatele săvârșite; vin alții însă, a căror conștiință adormită n'a sesizat realitatea păcatului, sunt deci nepăsători și unii chiar inconștienți de gravitatea greșalelor cari îi stăpânesc. Tuturor le vom arăta că păcatul, mare sau mic, este o boală grea și înăbușitoare a sufletului cu repercursiuni dureroase și asupra organismului.

În scaunul Mărturisirii, stimulând potențialitățile de renaștere ale sufletului omenesc, ne vom strădui să convingem pe toți penitenții despre atotbunătatea și îndurarea lui Dumnezeu față de păcătoșii cari se mărturisesc și se căiesc, pentru că „El nu vrea moartea păcătosului, ci ca să se întoarcă și să fie viu“.

Actul cel dintâi din lucrarea pocăinței este spovedirea păcatelor în biserică. Numai păcatul mărturisit îl iartă Dumnezeu. Și acest lucru îl vom accentua cu tot apăsul în scaunul Mărturisirii, ilustrându-l cu exemple biblice: „Mi-am mărturisit păcatul și greșala mea n'am ascuns-o. Zis-am: Mărturisii-voi Domnului fărădelegea mea! Și îndată ai ridicat pedepșa păcatului meu“ (Psalm 31, 5-6).

Urmează căința, părerea de rău sau plângerea pentru păcate: „Ci omul și animalul să se acopere cu saci și să strige tare către Dumnezeu, și să se întoarcă fiecare din calea sa cea rea și dela sănănicia ce este în mâinile lor... și s'a căit Dumnezeu de răul, ce zisesă că le va face și nu l-a făcut“ (Iona 3, 8-10).

Hotărârea de îndreptare este în Sf. Taină a Mărturisirii o cerință esențială. Creștinul ce se spovedește, trebuie educat în sensul unei auto-disciplinări a voinței, făcându-l să înțeleagă, că cea mai sfântă obligație a sa este, să pună hotar între viața lui trecută și cea viitoare.

După mărturisirea păcatelor făcută cu căință din toată inima și cu hotărârea fermă de îndreptare, urmează darea canonului și deslegarea. Canonul de pocăință este leacul prescris de duhovnic creștinului care s'a mărturisit, ca să se vindece de boala păcatelor. Acest canon se va da întotdeauna potrivit cu felul și greutatea păcatului de care suferă penitentul. Așa d. e. unuia care suferă de mândrie, îi vom aduce aminte de smerenia vameșului din Evanghelie, care l-a mântuit; căci smerenia desface lanțurile păcatului. Îl vom îndruma pe unul ca acesta să se plece înaintea lui Dumnezeu și să cerceteze biserica, topindu-și inima la dogoarea unei rugăciuni fierbinți care-l va face să se întoarcă „mai îndreptat la casa sa“. Unui lacom și avar, îi vom da drept canon de umilință fapte de milostenie. Și așa, pe fiecare îl vom canonisi după felul păcatului său, pentru că orice greșală se ispășește și se rescumpără printr'o faptă bună.

După primirea canonului de umilință, urmează partea cea mai însemnată din sf. Taină a Mărturisirii: deslegarea păcatelor. Acum îndeplinește preotul slujba cutremurător de grea, primită dela Mântuitorul: „Cărora veți ierta păcatele, se vor ierta, și cărora le veți ținea, vor fi ținute“ (Ioan 20, 21-23).

„În scaunul Mărturisirii, unde duhovnicul se cade să stea având chipul dumnezeiescilor dragoste, cu evlavie, vesel și dulce cu sufletul și căutătura, el are o întreită chemare: de părinte, doctor și judecător. Ca un părinte trebuie să primești pe păcătos, cu brațele deschise, precum Părintele cel ceresc a primit pe fiul cel desfrănat, fără a-l ocări, sau a te îngrețoșa de dânsul pentru păcatele lui. Ca un doctor, ce trebuie să vindeci rănile lui, cu untelemn și vin, adică cu iubire de oameni și cu orânduială de canon, după pilda celui care a căzut între tâlhari. Iar ca judecător, trebuie ca hotărârea ta să fie foarte dreaptă și nu înșelată de daruri sau de frică, sau de prieteșug, sau de altă oarecare patimă, ca să fie neclătită pe pământ și în cer, după cuvintele ce zice: „Oricâte veți lega...“ (Carte foarte folositoare de suflet, p. 38. Citat după Il. V. Felea: Pocăința, p. 228).

„Ia aminte deci, duhovnice, că raiul și munca (iadul), viața și moartea, mântuirea și pierzarea sufletelor, în mâinile tale stă; și dacă se vor mântui acestea prin îndreptarea ta cea bună, vei auzi: „De vei scoate cinstit din nevrednic, ca gura mea vei fi“ (Ierem 15, 19). Iar dacă din potrivă, prin lenevirea și îndreptarea ta cea rea, se va munci unul dintre acelea, vei auzi: Cel fărădelege cu nedreptatea lui va muri și sângele lui din mâna ta îl voi ucer“ (Carte, p. 81. Citat la: Il. V. Felea, o. c. p. 233).

Preot Iacob Cantor

Inmormântarea prof. I. Mateiu

Sâmbătă 23 Martie a. c., s'a făcut în Sebeșul de sus înhumarea rămășițelor pământești ale regretatului profesor universitar Dr. I. Mateiu, președintele comitetului central al FOR-ului.

Alături de membrii familiei și de toată obștea satului, au luat parte la trista solemnitate o delegație de preoți și studenți teologi dela Sibiu, în frunte cu P. Sf. Arhieru vicar Teodor Rășinăreanu, și o delegație număroasă de studenți și studenți dela Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Cluj-Brașov, în frunte cu rectorul acestei instituții Prof. Victor Jinga și cu profesorii universitari Sabin Cioranu și Al. Herlea, cari au depus pe catafalca număroase coroane și jerbe de flori.

Într'un car cu boi, după datina din străbuni, sicriul cu trupul neînsuflit al profesorului I. Mateiu a fost transportat dela casa părintească în biserica satului, unde s'a săvârșit slujba prohodului de către P. Sf. Arhieru vicar Teodor, reprezentantul I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, înconjurat de P. C. Prot. stavr. Dr. Andrei Gălea, consilier arhiepiscopesc, Preot prof. Dr. Liviu Stan, Preot A. Rada, adm. protopopesc (Avrig), Preot Grigorie Chialda (Avrig), Preot Em. Crăciun (Sebeșul de jos), Preot Gh. Tatu (Sebeșul de sus) și Diacon Al. Castriș.

Corul studenților Academiei teologice „Andreiane“ din Sibiu, dirijat de Păr. prof. Gh. Șoima, a dat răspunsurile.

Viața și vrednicile de neuitat ale adormitului întru Domnul au fost evocate în cuvântările mișcătoare rostite de P. Sf. Arhieru vicar Teodor, Prof. univ. Victor Jinga, rectorul Academiei comerciale din Cluj-Brașov, Prof. univ. Sabin Cioranu, un student al acelei Academii, primarul comunei și preotul locului Gh. Tatu.

Inhumarea s'a făcut în cripta familiei. În urma profesorului I. Mateiu rămân nemângăiați soția dna Sanda I. Mateiu, și trei copii: Gelu, avocat, Sandu, student inginer și Pia Ruxandra, studentă.

Din inițiativa Păr. Prof. univ. Dr. I. Lupas, prietenii și admiratorii din Sibiu ai defunctului, au pus bazele unui fond care poartă numele profesorului I. Mateiu, menit să servească parohiei Sebeșul de sus pentru premierea celor mai buni școlari ai satului.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Conferința

de primăvară a preoșimii din protopopiatul Sibiului

În zilele de 28 și 29 Martie a. c., a avut loc la centrul ortodoxiei ardeleni, conferința de primăvară a preoșimii din prot. Sibiului.

Conferința s'a bucurat de prezența P. S. Sale Teodor Rășinăreanu, vicar arhiepiscopesc, însoțit de P. C. Părinți consilieri arhiep. Aurel Nacu și Alexandru Popa. După invocarea sf. Duh în sf. biserică catedrală, a urmat luminosul cuvânt de deschidere al P. C. Sale Părintelui prot. Mihail Neagu, în care a stăruit asupra predicii pe care o reclamă acut vremurile de azi.

Urmează apoi citirea primei lucrări: „Preotul și predica cu bun efect“ de către P. C. frați întru Hristos Nichifor Todor și Ioachim Călin, cari au sesizat matur problema în unele aspecte ale ei. A luat apoi cuvântul P. S. Sa Teodor Rășinăreanu, dând luminoase și folositoare îndrumări cu privire la subiectul tratat și la felul alcătuirii lucrărilor pentru conf. preoțești.

A doua problemă: „Pastorația dramatică“ a fost discutată cu viu interes, după ce mai întâi unul din membrii conferinței a făcut o expunere informativă și principială asupra ei.

După masa comună dela Academia teologică, conferința s'a continuat cu citirea lucrării P. C. Sale Păr. Ioan Popovici: „Taina sf. Maslu“ cu aplicațiuni practice, care a stărnit discuții lămuritoare.

Pentru mărturisirea ce a urmat apoi în catedrală, preoții au fost pregătiți de mișcătoarea meditație a Păr. Dumitru Hămbășan.

Ziaua II-a a fost dedicată participării la sf. Liturghie înainte sfințită și cuminecării tuturor preoților. Pregătirea pentru cuminecare a făcut-o meditația însuflețită a Păr. Ioan Albu.

† Principele Barbu Știrbey

S'a stins din viață, Duminecă 24 Martie a. c., cu aceeași discreție cu care a trăit, Principele Barbu Știrbey.

Descendent al domnitorului Știrbey și coboritor pe linia maternă din C. Brâncoveanu, s'a dăruit în întregime agriculturii intensive și organizate rațional, devenind un mare iubitor al păturei țărănești și susținătorul reformei agrare încă din 1913.

A fost un mare om și un adevărat patriot, totdeauna hotărât și gata de orice sacrificiu pentru Neamul său.

Expatriat în 1930, a fost sortit să pornească 10 ani pe drumul pribegiei, stând departe de pământul iubit al țării sale.

În timpul intrării noastre în recentul războiu, B. Șt. vine în țară, pentru a înscrie în istoria Neamului cea mai frumoasă pagină a vieții sale. Aristocrat prin calitate dar democrat prin convingeri, în politica externă militează pentru aliații noștri de totdeauna, devenind totodată unul dintre principalii promotori ai acțiunii naționale de rezistență.

În momente de grea cumpănă, B. Șt. pleacă — în plină ocupație germană — la Cairo, unde — prin laborioase tratative — negociază condițiile armistițiului, sfărâmarea dictatului dela Viena și realipirea la România a Ardealului de Nord. Armistițiul încheiat la Cairo este temelie morală și de drept a actului salvator dela 23 August 1944. Pentru încoronarea actului dela Cairo, B. Șt. pleacă apoi la Moscova, unde se dă formă definitivă armistițiului.

El lasă în urmă o mare pildă de patriotism luminat și constructiv, căreia istoria Neamului va trebui să-i fixeze locul cuvenit.

Adunarea generală a Cooperativei „Sănătatea Neamului“

Duminecă, 31 Martie 1946, s'a ținut, în Aula Academiei teologice „Andreiane“ din Sibiu adunarea generală a cooperativei „Sănătatea Neamului“.

Ea a fost deschisă, în prezența membrilor veniți la Sibiu din aproape toate satele județului, de către I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, care a și prezidat.

În cuvântul de deschidere, I. P. Sf. Mitropolit a subliniat însemnătatea deosebită a acestei cooperative. Ea a concentrat și desvoltat preocupările populației pentru îngrijirea celui mai de seamă bun dăruit oamenilor de Dumnezeu: sănătatea fizică și morală. Cu toată vitregia vremurilor prin care am trecut, Cooperativa și-a asigurat o organizare demnă de toată atenția și este în plin progres. Numărul membrilor este în continuă creștere.

Darea de seamă a prezentat, în amănunțime, toate realizările cooperativei.

Ca element vrednic de remarcat este dărnicia oamenilor înțelegători, cari au contribuit cu sume însemnate, ce se ridică, în total, la peste 20.000.000 Lei.

Acțiunea de organizare este în desfășurare fericită, preconizând înființarea altor maternități, cabinet dentare, farmacie proprie și chiar a unui spital propriu.

Di I. N. Ciolan, președintele Consiliului de administrație, a arătat deasemenea spiritul în care se lucrează la „Sănătatea Neamului“ și a relevat faptul că sate întregi au primit, în vremea din urmă, să se înscrie în cadrul ei.

Cooperativa adâncește pe teren opera Samaritanului milostiv și, întemeindu-se pe puteri proprii, merge pe drumul cel mai bun. Desigur, ea constituie un model ce va fi imitat și în alte județe ale țării noastre.

C.

Cuvinte de îndrumare

Di Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de miniștri, într'un interviu acordat de curând, a declarat, între altele: „Prin participarea la efortul omenirii, dornică de pace, tineretul își face datoria față de viitorul său propriu.

Prin aceasta, el aduce nu numai o prețioasă contribuție în lupta pentru libertatea popoarelor contra războiului și a oricărei oprămiri, dar se constituie un factor important; pe când absența lui ar lăsa un gol de neîmplinit.

Vom contribui astfel și la înlăturarea primejdiei de a lăsa o parte a tineretului băjbând pe drumuri alături de destinul omenirii și poporului propriu...

După ce a subliniat ajutorul prețios ce se așteaptă de la tineret «în serviciul păcii și prosperității pașnice», Di Dr. Petru Groza a încheiat:

«Deci noi nu putem decât să urăm acestui tineret:

Perseverență și devotament în slujba păcii și propășirii omenirii și a țării noastre».

Di ministru prof. P. Constantinescu-Iași, în cadrul unei manifestații, a făcut deasemenea declarații importante, din care cităm:

«Politica guvernului — în legătură cu tineretul țării — înseamnă mântuirea tineretului dela distrugerea fizică, prin pregătirea păcii, înseamnă deschiderea unor largi și luminoase perspective de viață mai bună, pentru tineret și pentru întreaga țară».

Trebue să subliniem aici și cuvântul de salut adus de Locotenentul Șataev, în numele tineretului sovietic din garnizoana București. Cităm următoarele pasagii caracteristice:

«Săptămâna Mondială a Tineretului este un mare eveniment pentru mișcarea tineretului din întreaga lume, fiindcă această săptămână va ajuta să unească eforturile tinerei generații în lupta ei pentru o pace trairnică și de lungă durată, pentru rezolvarea cu succes a tuturor problemelor tinerețului în perioada de după război.

Noi, participanții la distrugerea fascismului, trăim una din cele mai importante etape ale istoriei omenirii: stabilirea unei păci de lungă durată pe întreg cuprinsul globului pământesc».

Comunicat

Spre cunoștința îndreptățitorilor la improprietărire

Față de svonurile și propaganda tendențioasă ce o lansează printre plugari o seamă de propagandiști politici, Oficiul Județean al Bunurilor Inamice, ține de a sa datorie de a da cea mai categorică desmăntire afirmațiilor că, terenurile agricole, bunuri inamice, nu se dau la improprietărire și că cei cărora li s'au atribuit aceste terenuri vor fi despuiați de ele.

Terenurile agricole bunuri inamice, rămân bine și legal atribuite celor îndreptății la improprietărire și ele urmează aceeași cale a reformei agrare, adică cei îndreptății le stăpânesc fără să dea culva dijmă sau arendă, decât că vor plăti ca orice proprietar de pământ, impozitul legal după locul primit.

Primărilor comunelor și comitetelor de Reformă Agrară li s'au dat ordine și instrucțiuni în acest sens, astfel că propaganda tendențioasă și vulgară cade dela sine.

Prefect, (ss) Dr. ȘT. CLEJA
Șeful Oficiului Bunurilor Inamice

(ss) Subdirector T. RAICA

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Invitare. I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim a fost invitat de către I. P. S. Sa Patriarhul Alexei al Rusiei Sovietice să facă o vizită la Moscova, spre a participa la unele festivități cu caracter bisericesc.

Academia Română împlinște 80 de ani de existență.

Delegația femeilor sovietice, care a luat parte la congresul femeilor democratice din România, s'a înapoiat la Moscova.

În ciclul conferințelor religioase organizate de parohia Arad, a vorbit par. prot. Florea Codreanu despre: „Caritate și Cersitorie”.

Guvernul sovietic ne-a acordat un mare ajutor de 155 locomotive, 15.000 vagoane și închirierea a 5356 vagoane de marfă.

La 16 Martie c. s'au împlinit 125 de ani dela revoluția lui Tudor Vladimirescu

S'au împlinit 5 ani dela moartea lui N. Titulescu.

Rectoratul Universității din Iași publică concurs pentru completarea catedrei de Drept bisericesc dela Facultatea de Teologie din Suceava.

În curând va reapare — la Arad — în continuare „Biblioteca creștinului ortodox”.

Academia Română a dat publicității discursul de recepție al P. S. Sale Episcopului Nicolae Colan; Biserica Neamului și Unitatea limbii românești.

Noul ministru al Angliei la București a sosit în Capitală.

O nouă carte de zidire duhovnicească este în curs de apariție și anume: „Despre viața în Hristos” de N. Cabasila, tălmăcită în grai curat românesc, de par. T. Bodogae.

Lucrarea se va pune în vânzare peste câteva zile.

EXTERNE:

Adjuncții diștrilor de externe au lucrat recent la redactarea tratatului de pace cu România.

Consiliul de securitate și-a reluat activitatea la New-York.

Cehoslovacia a sărbătorit ziua de naștere a primului ei președinte: Th. Masarik.

Di de Gasperi, primul ministru al Italiei, a spus într'o vorbire recentă, că noua orânduire a lumii trebue făcută pe baza civilizației creștine, dacă vrea să fie trairnică și fericită.

Di Truman a semnat decretul prelungirii cu 1 an a legii obligativității serviciului militar.

Dela Paris se anunță că deschiderea Conferinței de pace rămâne fixată pe 2 Mai c.

România a fost invitată la Conferința internațională de aprovizionare dela Londra.

Armata ONU va fi alcătuită din 2 milioane soldați.

Di L. Gheorghieff a format noul guvern bulgar.

OFICIUL PAROHIAL ORTODOX ROMAN SĂSĂUȘ, JUDEȚUL SIBIU

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de Duminecă 28 Aprilie 1946, orele 12, se ține licitație publică cu oferte închise pentru darea în antrepriză a lucrărilor strict necesare pentru consolidarea bisericii al căror cost se urcă la suma de Lei 27.089.000.

Ofertele vor fi însoțite de garanția de 5% din prețul oferit care se va depune în plic sigilat la biroul Oficiului parohial Săsăuș.

Dacă la data de mai sus licitația nu va avea rezultat se va ține o tratare prin bună învoială în ziua de 10 Mai la aceeași oră și în același loc.

Caetele de sarcini și devizul se pot vedea de cei interesați la biroul Oficiului parohial Săsăuș.

Licitatia se va ține în conformitate cu art. 88—110 din Legea contabilității publice. (16) 1—1

Nr. 1420/1946 Școl.

Concurs

Pentru ocuparea catedrelor vacante dela școalele secundare confesionale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Sunt vacante următoarele catedre:

I. La liceul teoretic de băieți „Andrei Șaguna” din Brașov:

1. Catedra de Religie	Nr. 1
2. „ „ L. Română	3
3. „ „ „ „	4
4. „ „ „ Latină-Elină	6
5. „ „ „ Franceză	7
6. „ „ „ Germană	9
7. „ „ „ Italiană	10
8. „ „ Fizico-Matematici	17
9. „ „ Desemn-Caligrafie	20

II. La liceul teoretic de băieți „A. Iancu” din Brad:

1. Catedra de L. Română	Nr. 2
2. „ „ „ „	3
3. „ „ „ Franceză	6
4. „ „ „ Germană	7
5. „ „ „ Italiană	8
6. „ „ „ Geografie	10
7. „ „ „ Matematici	12
8. „ „ „ Matem.-Fizică	13
9. „ „ „ Desemn-Caligr.	16
10. „ „ Muzică	17
11. „ „ Igienă	19

III. La școala normală de băieți „A. Șaguna” din Sibiu:

1. Catedra de Religie	
2. „ „ Științe-Naturale	
3. „ „ Muzică	

IV. La școala normală de fete „A. Șaguna” din Sibiu:

1. Catedra de Științe Agricole.	

Dela candidații se cere să întrunească condițiile prevăzute în art. 10 și 12 din legea Nr. 2799/1929 asupra raporturilor dintre școalele secundare confesionale și On. Minister al Educației Naționale.

Cererile pentru ocuparea acestor catedre, însoțite de actele specificate în comunicatul On. Minister al Educației Naționale, publicat în „Monitorul Oficial” Nr. 2 din 2 Ianuarie 1946, p. 22—23, vor fi înaintate în termenul fixat, direct Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din ședința secției culturale ținută la 5 Februarie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Răspândiți cu drag

Telegraful Român
Organul lui Șaguna din 1853

Nr. 193/1946

(13) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Porumbacul de sus apusean, din protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat conform pregătirei teologice.
2. Casă parohială cu supraedificate, grădină cu pomi și pentru zarzavat.
3. Patru jugăre pământ arător.
4. Două sorți de lemne în pădure, transportul privind pe preot.
5. Doi stânjini de lemne pentru foc dela parohieni.
6. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de binecuvântarea de candidare dată de Chiriarhie și de actele personale, se vor trimite pe adresa Oficiului protopopesc din Avrig, județul Sibiu. Candidații se vor putea prezenta în parohie, pentru a servi, a predica și a face cunoștință cu parohienii, numai cu prealabila învoire a potopopului locului. Oficiul protopopesc al Avrigului în înțelegere cu consiliul parohial din Porumbacul de sus.

Avrig, 15 Februarie 1946.

Pr. A. Radu
adm. prot.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Aprilie 1946

1. În fiecare zi dimineața la ora 6¹/₂ Utrenie și în continuare Sfânta Liturghie. În fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „Acatistul Mateii Domnului”.

2. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8¹/₂ Utrenia, în continuare la ora 9¹/₂ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

În decursul Postului, în fiecare Miercuri și Vineri, la ora 9 a. m., se slujește Sfânta Liturghie înainte sfântită.

Miercuri și Vineri în 3 și 5 Aprilie 1946 a ora 6¹/₂ seara Denii.

3. Duminecă în 7 Aprilie 1946 servesc: Prot. Mih. Neagu, cons. Gheorghe Secaș și Alexandru Popa; diaconi: Simion Macarie și Vasile Gârбу. Predică: cons. Gh. Secaș.

4. Dumineca Floriilor în 14 Aprilie 1946 servește P. S. Arhiepiscop-vicar Teodor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Predică: Prof. diacon Dr. Gr. T. Marcu.

În decursul săptămânii paștilor în fiecare zi, după masă la ora 4, este Paverniță, iar seara, la ora 6¹/₂ este Denie. Luni, Marți și Miercuri dimineața la ora 8 Ceasurile și Liturghia înainte sfântită.

Joi dimineața la ora 8, Sf. Maslu și în continuare Liturghia Sf. Vasile împreună cu Vecernia. — Sfințirea Paștilor.

Seara la ora 6¹/₂ Denia cu cele 12 evangheliile ale paștilor Domnului. — Predică cons. Aurel Nanu.

Vineri dimineața la orele 8: Ceasurile Domnești.

La ora 4 după masă: Vecernia cu luarea Mântuitorului de pe cruce și așezarea în mormânt.

Seara la ora 6¹/₂ Utrenia, cu prohodul la mormântul Domnului nostru Iisus Hristos. Predică prof. M. Neagu.

Sămbătă dimineața la ora 8, Vecernia Sfântelor Paști, cu Liturghia Sf. Vasile.

5. Dumineca Sf. Paști, în 21 Aprilie 1946 dimineața la ora 4 — Învierea. Servește Înalt Prea Sf. nostru Mitropolit Nicolae, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. — Impărțirea sfintelor Paști.

La ora 9 Sfânta Liturghie, servește din nou Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae înconjurat de același mare sobor de preoți și diaconi. — Predică, atât la Înviere cât și la Sfânta Liturghie, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.

După masă la ora 4 Vecernia luminată.

6. Luni Sf. Paști, în 22 Aprilie 1946 servește P. Sf. Arhiepiscop-vicar Teodor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Predică: P. Sf. Sa Arhiepiscop Teodor.

7. Marți, a treia zi de Paști, în 23 Aprilie 1946, Sfântul și marele mucenic Gheorghe servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea și prof. insp. Dum. Călugăr; diaconi: Simion Macarie și Vasile Gârбу. Predică: preotul Nicodim Belea.

8. Duminecă în 28 Aprilie 1946, Dumineca Tomii, servesc: Cons. Em. Cioran, Dr. Andrei Gălea, Ieronim Grovu, Gh. Secaș, prot. Mihail Neagu, prof. Simion Radu și insp. Dumitru Călugăr. Predică: prof. Simion Radu.

Nr. 385/1946

(15) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Voila, din protopopiatul Făgăraș, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Tel. Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială de 8 jug. pământ.
3. Venitele stolare obișnuite în protopopiatul Făgăraș.

Cel ales va predica în Dumineci și sărbători și va face catehizația în școala primară.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de a candida dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termen, Oficiului protopopesc Făgăraș, jud. Făgăraș.

Concurenții se vor putea prezenta în parohie, numai cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau săbătoare, pentru a servi, predica și a face cunoștință cu credincioșii parohiei.

Oficiul protopopesc al Făgărașului, în înțelegere cu consiliul parohial din Voila, Făgăraș, la 27 Martie 1946.

Preot T. Cioacănelea
adm. prot.